ടോട്ടൽ 4 യൂ ’ സിൻഡ്രോം

ററി.ജി.വിജയകുമാർ

ഭാരതം വളരുകയാണ്. കേരളവും. ഭാരതത്തിന്റെ വളർച്ച്യക്ക് ‘ഒരു മുഴം’ മുമ്പെയാണ് കേരളമെഷോഴും. ഒരു പക്ഷെ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങൾക്കൊഷം സഞ്ചരിക്കുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന നാട്. എത്രയോ ദശാബ്ദങ്ങളായി കേരളീയർ കടൽ കടന്ന് വിദേശപൊന്നു കൊണ്ടുവരുന്നു. മലയായും, ബർമ്മയും, സിലോണും(ശ്രീലങ്ക), സിംഗഷൂരും, ജക്കാർത്തയുമൊക്കെയായിരുന്നു നമ്മുടെ സമ്പന്നതയ്ക്കു തുടക്കം കുറിച്ചെതെങ്കിൽ, പിന്നീടതു കനൽ സൂര്യന്റെ തീവ്രതയിൽ പൊള്ളുന്ന ഗൾഫ് മരുഭൂമിയായി. ഇന്ന്, മെഡിക്കൽ രംഗത്തേയും, ഐ.ററി. രംഗത്തേയും ഒക്കെ കുതിച്ചുചാട്ടത്തിന്റെ ഷലമായി ലോകം മുഴുവനും മലയാളികളായ ഭാഗ്യാന്വേഷികൾ തൊഴിലെടുത്ത് പണം നാട്ടിലേക്കയക്കുന്നു. ഈ പണം ഒരു നാടിന് സമ്പൽസമൃദ്ധിയേകുന്നതോടൊഷം നാടിന്റേയും സമൂഹത്തിന്റേയും നന്മയ്ക്കായി എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണം എന്നു മാത്രം ഈ നാട്ടിലെ സാമ്പത്തികവിദഗ്ദ്ധരോ, സമൂഹികചിന്തകരോ, ഭരണാധികാരികളോ ചിന്തിക്കുവാൻ മുതിർന്നീട്ടില്ല എന്നത് ഒരു ശാപമായി തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു. ഈ തലമുറയോ, വരും തലമുറയോ മാഷു നൽകാത്ത ഒരു കഠിനമായ അശ്രദ്ധയും തെററും.

കേരളത്തിലെ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ വിദേശഷണത്തിന്റെ സമ്പന്നതയും ആർഭാടവും കാട്ടുന്നു. (ഒഷം അവിഹിതമാർഗ്ഗത്തിൽ കേരളത്തിൽ പ്രചരിക്കുന്ന കള്ളഷണത്തിന്റെ ധാർഷ്ട്യവുമുണ്ട്). അവർക്കൊഷമെത്തുവാൻ വേണ്ടി ഉദ്യോഗസ്ഥരോടൊഷം പൊതുപ്രവർത്തകർ പോലും അഴിമതി ഒരു പരിഹാരവും എളുഷമാർഗവുമായി കണ്ടെത്തി. കാലാകാലങ്ങളായി ‘അഴിമതിഷെരുഷവും’ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലുള്ള തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം ഇനി ‘ചേറിലും ചെളിയിലും പണിയാൻ വയ്യ’ എന്ന തീരുമാനത്തിലെത്തി, എളുഷമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കായി ഉററുനോക്കുന്നു. കുറഞ്ഞ സമയം കൊണ്ട് കൂടുതൽ വരുമാനം നൽകുന്ന തൊഴിലുകളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ച് അവസാനം മാഫിയകളുടെ അഭിവാജ്യഘടകമാകുന്നു. എല്ലാവരുടേയും ലക്ഷ്യം ഒന്നുമാത്രമാണ്. എങ്ങനേയും പെട്ടെന്നു പണമുണ്ടാക്കി ആർഭാടത്തിന്റെ പരമകോടിയിലെത്തുക. ആരും ആർക്കും പിന്നിലാകുവാൻ പാടില്ല. ഈ മനശാസ്ത്രം മനസിലാക്കിയവർ പക്ഷെ ചുരുക്കമായെങ്കിലുമുണ്ടായി. അവരാകട്ടെ, കാലാകാലങ്ങളായി നിക്ഷേപത്തട്ടിഷുകളുടെ ഒരു പ്രളയം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിൽ ഏററവും അവസാനത്തേതാണ് **’ടോട്ടൽ 4 യൂ’** തട്ടിഷ്.

ശബരീനാഥ്, വെറും ഇരുപതു വയസ്സുള്ള സുമുഖനായ ഒരു യുവാവ്. കൗമാരത്തിന്റെ കുസൃതികൾ കാട്ടി ഷൈൻ ചെയ്തും, പ്രേമിച്ചും, അടിച്ചുപൊളിച്ചും ജീവിക്കുവാൻ വെമ്പുന്ന കൗമാരഹൃദയത്തെ പക്ഷെ നമ്മുടെ സാഹിത്യവും, സാഹിത്യകാരന്മാരും പണ്ടേ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശബരീനാഥിനെഷോലെ ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ മില്യണയറോ, ബില്യണയറോ ആകുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ തെററു പറയുവാനാകില്ല. അതവന്റെ കൗമാരസ്വപ്നങ്ങളിലൊന്നാണ്. അതിനെ ചാപല്യമെന്നുപോലും വിളിക്കുവാനാകില്ല.. സ്വപ്നം മാത്രം. അയാളുടെ സ്വപ്നങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു, ‘സ്വയം പണക്കാരനാകുക, മററുള്ളവരേയും പണക്കാരാക്കുക’എന്നത്. പണവും സുന്ദരികളായ കാമുകിമാരും ലോകത്തിലെ ഏററവും മുന്തിയ അഡംബരക്കാറുകളും കൂററൻ റിസോർട്ടുകളുമൊക്കെ സ്വപനം കാണുക മാത്രമല്ല, അത് സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുകയുമുണ്ടായി. മുകേഷ് അംബാനി ഭാര്യയ്ക്കു ജന്മദിനസമ്മാനമായി ഒരു വിമാനം നൽകിയതുപോലെ കാമുകിമാർക്ക് **ആഢംബര** വും. അടുത്ത ഊഴം വിമാനം തന്നെയും സമ്മാനമായി നൽകുവാനുള്ള തയ്യാറെടുഷിലുമായിരുന്നുവത്രെ. അതിനുവേണ്ടി, അത്യാഗ്രഹികളും വിഡ്ഢികളുമായ നിക്ഷേപകരാട് അയാൾ നടത്തിയ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നോക്കൂ. സർക്കാരോ, അംഗീകൃത സാമ്പത്തിക സ്ഥാപനങ്ങളോ പ്രതിവർഷം ഏറിയാൽ പത്തു ശതമാനത്തോളം മാത്രം പലിശ നൽകുമ്പോൾ, ശബരീനാഥ് പ്രതിമാസം മുഷതും, നാൽഷതും ശതമാനം പലിശ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അതായതു പ്രതിവർഷം മുന്നൂററിയറുപതു ശതമാനവും അതിലേറെയും. അതെങ്ങനെ നൽകുവാൻ കഴിയുമെന്നുമാത്രം ശബരീനാഥോ, നിക്ഷേപകരോ ചിന്തിച്ചില്ല എന്നതു തന്നെയാണ് തട്ടിഷുകളുടെ ആണിക്കല്ലായി മാറുന്നത്. ഒരു കോടി രൂപാ നിക്ഷേപിച്ച കൊല്ലത്തെ ഒരു വനിതാ ഡോക്ടർക്കു ഏതാണ്ട് അഞ്ചു കോടിയോളം രൂപാ ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ തിരിച്ചുനൽകിയത്രെ. ആഡംബരക്കാറുകൾ പോലെയുള്ള സമ്മാനങ്ങൾ വേറേയും. ഇത്ര മഹത്തായ സ്വപ്നവും പേറി നടക്കുന്ന ഭാവിയുടെ വാഗ്ദാനമായ ഈ ‘പയ്യൻസിനെ’ ഒന്നു സഹായിക്കുവാൻ വ്യക്തികൾക്കോ, സർക്കാരിനോ സാധിച്ചില്ല. ഏതാനും സ്നേഹസമ്പന്നരും ലോലഹൃദയരുമായ ‘വനിതാരത്ന’ങ്ങളാണ് അതിനു തയ്യാറായത്. സിഡ്കോയിലെ ഉന്നതയായ ഉദ്യോഗസ്ഥ, ദേശസാൽക്കൃത ബാങ്കിലെ അസിസ്റ്റന്റ് മാനേജർ, ബിരുദാനന്തരബിരുദങ്ങളും സ്വന്തമായി ആശുപത്രിയും, പ്രാക്ടീസുമുള്ള ലേഡീ ഡോക്ടർ, കാമുകിയും എയർഹോസ്റ്റസുമായ മറെറാരു യുവതി തുടങ്ങി സ്വന്തം മാനേജർമാരും സിനിമാ നടികളും ഒക്കെയടങ്ങുന്ന വനിതകളുടെ ഒരു നീണ്ട നിര. ഇവരിലാരും തന്നെ ജീവിക്കുവാനുള്ള വക തേടി നടത്തിയ സാഹസങ്ങളായിരുന്നില്ല. ഫ്യൂഡൽ അടുക്കളകളിലെ കരിയും, പുകയും പേറി ജീവിതം ഹോമിക്കഷെട്ടവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യാഭിവാഞ്ചയോ പ്രതിഷേധമോ ആയിരുന്നില്ല. മറിച്ച് ഉന്നതസ്ഥാനീയരായിരുന്നിട്ടുകൂടി ആർഭാടത്തിന്റേയും സുഖലോലുപതയുടേയും ഉയരങ്ങളിലേക്കുള്ള എളുഷമാർഗ്ഗം തേടുകയായിരുന്നു. അല്ലാതെ ചിലരെങ്കിലും വിശ്വസിച്ചതുപോലെ, വമ്പന്മാരുടെ കറുത്ത കൈകളൊന്നും ഈ തട്ടിഷിനു പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും ഇതേവരെ പുറത്തു വന്നീട്ടില്ല. സ്വന്തം സ്ഥാപനത്തിലെ ജീവനക്കാർ തന്നെ കബളിഷിക്കുകയിയിരുന്നെന്ന ശബരീനാഥിന്റെ വെളിഷെടുത്തലും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മറുവശത്ത് പണം നിക്ഷേപിച്ച് നഷ്ടപ്പെട്ടവരോ ? സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗം ആളുകൾക്കുമൊപ്പം വമ്പന്മാരായ കടുവകൾ പോലും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് രസകരവും, ചിന്തനീയവുമായ വസ്തുത. മീശ പോലും മുളയ്ക്കാത്ത, യാതൊരു മുൻ ബിസിനസ് പരിചയവുമില്ലാത്ത ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ അന്ധമായി വിശ്വസിക്കേണ്ടി വരുന്നതു പോലെയുള്ള അവസ്ഥ നിക്ഷേപകരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു ഗതികേടു തന്നെയല്ലേ ? തങ്ങളുടെ പണം നിക്ഷേപിക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചോ അതിന്റെ സംരംഭകരുടെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും മതിയായതോ പോകട്ടെ, പ്രാഥമികമായ അന്വേഷണം പോലും നടത്താതെ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ മാത്രം കുടുങ്ങി നിക്ഷേപിക്കുക, വെളുപ്പിക്കുക, ആശ്വസിക്കുക എന്ന മാനസികാവസ്ഥയ്ക്ക് അടിമകളായവർ, തുച്ഛമായ നികുതി സർക്കാരിനു നൽകി സമ്പാദ്യം നിയമപരമാക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഭേദം ഇത്തരം നിക്ഷേപകരിലും ഇതര ചൂതാട്ടങ്ങളിലും നിക്ഷേപിക്കുന്നതാണ് സമ്പന്നതയുടെ പ്രാഥമിക ലക്ഷണം എന്നു ധരിച്ചുവശായവർ, ഏറിയാൽ സാമാന്യ മാനദണ്ടങ്ങൾക്കുമപ്പുറമായി ഭൂമിയിലും പാർപ്പിടങ്ങളിലും മാത്രമായി നിക്ഷേപിച്ച് ആ രംഗത്തെ സാധാരണക്കാർക്ക് അപ്രാപ്യമാക്കുന്നവർ .., ***ഗുരുതരവും നിസഹായവുമായ ഒരു രോഗാവസ്ഥ തന്നെയാണിത്. നമുക്കതിനെ 'ടോട്ടൽ 4 യൂ സിൻഡ്രോം' എന്നു പേരിട്ടു വിളിക്കാം.***

1998-99 ലായിരുന്നു ഭാരതസർക്കാർ അമേരിക്ക ഒഴിച്ചുള്ള വിദേശ ഇൻഡ്യാക്കാർക്കായി 'ഇൻഡ്യാ മില്ലെനിയം ഡിപ്പോസിററ്' പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ഇൻഡ്യയുടെ ഖജനാവിൽ കരുതൽ വിദേശനാണ്യം ഇല്ലാതെ കുഴങ്ങുമ്പോൾ മുപ്പതു ദിവസത്തിനകം മുന്നൂററിയൻപതു മില്യൺ യു.എസ്. ഡോളർ സമാഹരിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യമിട്ടുകൊണ്ട് പ്രഖ്യാപിച്ച ഒരു സ്കീം പക്ഷെ പതിനഞ്ചു ദിവസത്തിനുള്ളിൽതന്നെ ലക്ഷ്യം കാണുകയും ക്ളോസ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. നരസിംഹറാവു സർക്കാർ പോലും അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. അതാണ് വിദേശ ഇൻഡ്യാക്കാർ. അവരിൽ നിന്നാണ് നമ്മുടെ സമ്പന്നത ആരംഭിച്ചത്. അവർ ആരേയും വിശ്വസിക്കും. ഭാരതസർക്കാരും, കേരളസർക്കാരുമാണെങ്കിലോ, അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനു മാററു കൂട്ടും, ദീർഘനിശ്വാസത്തിനു ഊഷ്മളത വർദ്ധിക്കും. വിദേശ ഇൻഡ്യാക്കാരടക്കമുള്ള കേരളജനത തേടി നടക്കുന്നത് സുരക്ഷിതമായ നിക്ഷേപസാദ്ധ്യതകളാണ് എന്ന കാര്യം നമ്മുടെ സർക്കാർ മറക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന് ഈ നിക്ഷേപങ്ങളൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ഈ നിക്ഷേപസാദ്ധ്യതകളെയാകെ ചൂതാട്ടത്തിന്റെ പുതിയ മേഖലയായ ഷെയർ മാർക്കററിലേയ്ക്കും, മ്യൂച്ചൽ ഫണ്ടുകളിലേയ്ക്കും , ഇൻഷ്വറൻസ് മേഖലകളിലേയ്ക്കും തള്ളി വിടുവാനാണ് മൻമോഹൻസിംഗും, ചിദംബരവും നേതൃത്വം നൽകുന്ന ഭരണകൂടത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനയം ശ്രമിക്കുന്നത് അവിടെയോ ? ഏതാനും കുത്തകകളും, വിദേശ നിക്ഷേപകരും കൊയ്ത്തു നടത്തുന്നു, സമ്പന്നരാകുന്നു. ഒററ രാത്രി കൊണ്ട് ലോകത്തിലെ തന്നെ സമ്പന്നരുടെ ലിസ്ററിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. രാഷ്ട്രപുരോഗതിയ്ക്കും വളർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടി ഇൻഡ്യൻ ജനതയുടെയും, ഭരണാധികാരി വർഗ്ഗത്തിന്റെ പോലും 'ഉടുതുണി' വരെ അഴിച്ചു പരിശോധിക്കുവാൻ പോലും അധികാരം നൽകുന്ന നാണം കെട്ട നിബന്ധനകൾക്കു വഴങ്ങിയിട്ടാണെങ്കിൽ പോലും അവർക്കു ലോകബാങ്കിന്റേയും, എ.ഡി.ബി.യുടേയും പണം മതി.

ഫലത്തിൽ വ്യക്തികളുടെ വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന സമ്പത്ത് സുരക്ഷിതമായ നിക്ഷേപസാദ്ധ്യതകളുടെ അഭാവത്തിൽ, തട്ടിപ്പുകാരുടേയും, 'ചൂതാട്ടവീരന്മ'ാരുടേയും കൈകളിലെത്തുന്നു. രാഷ്ട്രപുരോഗതിക്കായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്ന സമ്പത്ത് (കൊച്ചിയിലെ അന്താരാഷ്ട്ര വിമാനത്താവളം ഒരുദാഹരണം മാത്രം) വഴിതിരിഞ്ഞ് ആർഭാടത്തിന്റെ ദുർവ്യയമായി മാറുന്നതോടൊപ്പം, അതുകൊണ്ടുതന്നെ സമൂഹത്തിന്റെ താഴെത്തട്ടിലുള്ള ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും ദുരിതക്കയത്തിലേയ്ക്കു തള്ളിയിടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. 'ടോട്ടൽ 4 യൂ സിൻഡ്രോമി'ന്റെ ഒരു ആന്റിബയോട്ടിക്, കാലാകാലങ്ങളായി കേരളത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിദേശപ്പണം ക്രിയാത്മകമായ മേഖലകളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു വിടുക എന്നതു മാത്രമാണ്. അതിന്, ആഴത്തിൽ പഠിക്കുകയും മനസിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാമ്പത്തിക വിദഗ്ദരുടെ സജീവമായ ഇടപെടലുകളും സേവനങ്ങളും ഒപ്പം ദേശത്തേയും ജനങ്ങളേയും സ്നേഹിക്കുന്ന ഭരണാധികാരികളുടെ ദീർഘദൃഷ്ടിയും, ആത്മാർത്ഥതയും ആവശ്യമാണ്.